

[Lilli Gyldenkilde]

tig fattede, hvad der skete i SF på et givet tidspunkt. Nu kan der jo nok skrives mange A-4 ark om, hvor meget arbejdsministeren fatter af, hvad der sker i SF, det skal jeg ikke kommentere. Men ligefrem at tage imod komplimenten kan jeg altså heller ikke, for der er ikke sket noget skift i vores holdning til dette.

Det er helt givet, at den historiske sandhed må frem på et eller andet tidspunkt, og den er altså, at forslaget i sin tid blev fremsat som et forslag om efterløn, om jobtilbud. Det var tæt kædet sammen. Det lykkedes de borgerlige partier at få socialdemokratiet til at gå fra efterlønnen på det tidspunkt, og vi frygtede i SF, at de bare fik puttet jobtilbudsordningen igennem, som vi bestemt ikke ser som nogen åbenbaring, det må siges, vi har mange kritiske bemærkninger til den. Og så solgte man efterlønnen.

Det var det, der var anledningen til vores stilling i sin tid. Det er den korrekte og den historiske sandhed om dette punkt, og det synes jeg også må frem. Jeg vil godt præcisere de ting, jeg sagde før, da jeg havde ordet, nemlig at vi finder, der er mange kritiske bemærkninger at gøre om jobtilbudsordningen, men vi ser altså også, at der er nogle ting i den, som kan bevirke, at nogle mennesker ikke falder for 26 ugers reglen.

Det andet, jeg ville sige, var, at jeg har bemærket, at flere af de partier, der plejer at påkalde sig den personlige frihed og taler om, hvor meget den betyder, har haft meget travlt med at tale om sanktioner i forbindelse med denne jobtilbudsordning. Jeg må udtrykke min frygt for, at der skal ske nogle ændringer, der indebærer, at man iværksætter sanktioner over for folk, som ikke vil tage imod et givet tilbud.

Jeg må gøre arbejdsministeren opmærksom på, at han i anden forbindelse ofte siger, at man ikke bare kan skalte og valte med folk. Derfor ønsker arbejdsministeren nogle tryghedsordninger for folk, og det gør vi sådan set også i SF. Men vi finder heller ikke, at der skal skaltes og valtes med folk som en slags andenklassens mennesker, fordi de er arbejdsløse. Derfor vil vi godt advare imod, at man sætter nogle sanktionsbestemmelser ind, og så udtrykke, ikke undren over, at der er nogle borgerlige partier, der fremfører disse tanker, men dog sige, at det er tankevæk-

kende, at den personlige frihed ikke skal gælde for arbejdsløse.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal gøre det ganske kort og sige – for nu igen at bruge hr. Kurt Hansens malende sprogbrug, og jeg vil gerne understrege over for formanden, at det er et citat – at det ikke er meningen, at 7.000 mennesker skal »drønes ud af arbejdsmarkedet« hvert år i kraft af denne ordning. Jeg vil gøre opmærksom på over for hr. Kurt Hansen, at i et system, hvor vi ingen sanktionsbestemmelser har haft, har 30.000 mennesker fået et jobtilbud, og kun 18.000 ønskede at gøre brug af det, mange fordi de selv har skaffet sig et stykke arbejde, og mange fordi de har ønsket at forlade arbejdsmarkedet. Det synes jeg ikke at man kan kalde at »drøne folk ud af arbejdsmarkedet«. Vi tilsigter i virkeligheden ingen ændring i dette forhold.

Til sidst vil jeg kun sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg ikke mener, det er at skalte og valte med arbejdsløse at skaffe dem et stykke arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Som tidligere meddelt udgår de sidste 3 sager af dagsordenen.

Der er herefter ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget *Erhard Jakobsen* har meddelt mig, at han som følge af deltagelse i møder i Europa-Parlamentet ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jfr. valglo-